

РЕШЕНИЕ

№ 8652

гр. С, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на първи юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: М.В.К.

при участието на секретаря Н.А.Б.
като разгледа докладваното от М.В.К. Гражданско дело № 20211110170259
по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от В. П. СП., с ЕГН *****, с настоящ адрес: с. К, общ. П, чрез адв. Л.Г. – АК-Б, със съдебен адрес за призоваване и съобщения: с. К, ул. С.К. ... общ. П срещу В, с БУЛСТАТ ..., адрес: гр. С, бул. А. С ..., с която иска да се осъди ответника да заплати на ищцата, на осн. чл. 26 от ЗОДОВ, във връзка с чл. 6, пар.1 от ЕКПЧ сума в размер на 10 000, 01 лв., представляваща обезщетение за нарушаване на правото ѝ да получи разглеждане и решаване на нейните три молби за спиране изпълнението на административния акт на ОИК – П в срока по чл. 166, ал.3 от АПК – „незабавно“, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на завеждане на исковата молба - 24.09.2021г., ведно с разносните по настоящото дело.

Ответникът, чрез процесуален представител, с отговора на исковата молба твърди, че не са налице предпоставките за уважаване на иска, а именно: нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, съгласно чл. 6, пар.1 от ЕКПЧ, настъпване на вреди, пряка причинно-следствена връзка между разглеждането, решаването на делото извън разумен срок и настъпилия за ищеца вредоносен резултат. Възраженията си основава на обстоятелството, че разглежданото дело № 3428/2020г. по описа на В е образувано на 14.04.2020г., обявено е за решаване на 18.01.2021г., а решението е постановено на 01.02.2021г., т.е общата продължителност на разглеждането му е девет месеца и седемнадесет дни, като в този период от време е включен и периода от 30.06.2020г. до 22.10.2020г., когато делото е било спряно до постановяване на решение на Конституционния съд по к.д. № 5/2020г., образувано за преценка съответствието на чл. 42, ал.1, т.5 от ЗМСМА с чл.4, ал.1, чл. 16 и чл. 56, изр.1 от Конституцията на РБ. Съображенията си за неоснователност на иска основава и на съдебна практика на ЕС по правата на човека, както и на Тълкувателно решение № 3/22.04.2005г. по т.д. № 3/2004г. на

ОСГК на ВКС.

Правната квалификация на предявения иск е по чл.26, ал.1 от ЗОДОВ.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи следното във фактическо и правно отношение:

Производството по адм.д. № 3428/2020г. по описа на В е образувано на 14.04.2020г. по подадена от В.С. касационна жалба срещу решение ...4/05.02.2020г., постановено по адм.д. № 73/2020г. по описа на А съд - Б. С посоченото решение е потвърдено решение № 222-МИ от 14.01.2020г. по протокол № 35 от 14.01.2020г. на Общинска избирателна комисия /ОИК/ гр. П, с което са прекратени предсрочно пълномощията на В.С., избрана за кмет на кметство с. К, общ. П и е обезсилено издадено й удостоверение за този избор.

По адм. д. № 3428/2020г. на В на 30.04.2020г. е проведено първо открито с.з., на което е констатирано, че състав на трето отделение на В е сезирал К за несъответствие на разпоредбата на чл.42, ал.1, т.5 от ЗМСМА с чл.4, ал.1, чл.16 и чл.56, изр. 1 от КРБ. От състава на съда е установено, че това е идентичен казус с предмета на адм.д.№ 3428/2020г. по описа на В, затова ход на делото не е даден, а същото е отложено за нова дата, с ново призоваване на страните. С определение, постановено в закрито заседание на 30.06.2020г., съдът на основание чл.229, ал.1, т.6 ГПК, във вр. с чл.144 АПК е спрял производството по адм.д.№ 3428/2020г. по описа на В до постановяване на решение от КС на РБ по к.д.№ 5/2020г. С определение на В постановено в закрито заседание на 22.10.2020г. е констатирано, че КС на РБ се е произнесъл с решение № 13/24.09.2020г. по к.д.№ 5/2020г., поради което производството по адм. д. № 3428/2020г. на В е възобновено. На проведеното открито съдебно заседание на 03.12.2020г., по направено искане на пълномощникът на В.С. – адв. Г., съдебният състав се е отвел от разглеждане на делото и е постановено то да се докладва за определяне на друг състав за разглеждането му.

Предмет на преценка по настоящото дело са подадените от жалбоподателката В.С. в хода на адм.д. № 3428/2020г. по описа на В три молби, с които на основание чл. 166, ал.4, във вр. с ал.2 от АПК, във вр. с чл.459, ал.4, вр. с ал.2 от Изборния кодекс тя е направила искане за спиране на предварителното изпълнение на Решение № по Протокол № 35/14.01.2020г. на ОИК- П. Първата молба е подадена на 07.05.2020г., но тъй като не е последвало произнасяне, на 26.05.2020г. е подадена втората молба. По нея също не е имало произнасяне и на 22.07.2020г. е подадена трета молба със същото искане. По нея е налице резолюция на съда от 29.07.2020г. за изпращане на препис на ответника по касационната жалба, за становище в 7-дневен срок от получаването. Становище от ОИК – П е постъпило по делото на 19.08.2020г. На 11.09.2020г. и на 07.10.2020г. по делото са постъпили нови молби от В.С. и процесуалния й представител адвокат Г., с които е направено поредно искане за произнасяне на съда по процесните молби. С определение от 08.10.2020г. съдът по адм.д. № 3428/2020г. е отхвърлил искането за спиране на предварителното изпълнение на Решение №, обективизирано в Протокол № 35/14.01,2020г. на ОИК- П. Във връзка с обжалването му от В.С., с определение от 01.12.2020г. по адм.д.№ 12612/2020г. по описа на В, петчленен състав е оставил в сила определението от 08.10.2020г. по адм.д.№ 3428/2020г.

Във връзка с администрирането и произнасянето по трите процесни молби и като цяло по хода на адм.д. № 3428/2020г. по описа на В, В.С. е сезирала председателят на В, министърът на правосъдието и главният инспектор в Инспектората към ВСС, като всеки от тях е взел становище според възложените му функции и правомощия.

В изпълнение на правомощията си по чл. 54, ал.1, т.2 и т. 9 от ЗСВ да проверява организацията по образуването и движението на съдебните дела, както и приключването им в установените срокове, и да разглежда заявления срещу нарушаване правото на разглеждане и решаване на делата в разумен срок, главният инспектор на Инспектората към ВСС, след съответната проверка по адм.д. № 3428/2020г., в становище изх. № КЖ-20-765/17.12.2020г., прието като доказателство по настоящото дело, е констатирал забава на касационната съдебна инстанция относно произнасянето по направеното искане за спиране на предварителното изпълнение на Решение № по Протокол № 35/14.01.2020г. на ОИК - П, предмет на спора по адм.д. № 3428/2020г. на В. В становището на органа, в чиято компетентност е да проверява спазването на сроковете при постановяването на актовете на съда е отбелязано, че по делото са подадени три молби /искания/ по чл.166, ал.4, вр. с ал.2 от АПК, във вр. с чл.459, ал.4 от ИК на 07.05.2020г., 26.05.2020г. и 22.07.2020г., като едва по последната е налице администриране от страна на съда по направеното искане. Отделно от това, по молбата от 22.07.2020г. е налице забавено произнасяне, тъй като от датата на постъпване на становището на ОИК -П - 19.08.2020г. до датата на постановяване на определението на съда по чл.166, ал.4, вр. с ал.2 от АПК - 08.10.2020г., са изминали около два месеца.

Във връзка с горните констатации, главният съдебен инспектор е взел и становище по общата продължителност на разглеждане на административното производство, инициирано по жалба по чл.459, ал.1 ИК. Според чл.459, ал.11 от ИК неговата продължителност пред съответния А съд и В А съд е до два месеца от подаване на жалбата. Посочено е, че този срок е спазен от страна на Адм. С- Б, като от момента на подаване на жалбата до постановяване на съдебното решение е изминал по-малко от един месец. Срокът по чл.459, ал. 11 от ИК за приключване на производството по адм.д. № 3428/2020г. не е спазен, като за това е налице обективна причина- образуването к.д.№ 5/2020г. от КС на РБ по казус, който ще бъде от съществено значение за произнасянето по адм.д. № 3428/2020г. по описа на В, поради което разглеждането на делото в открито с.з. на 30.04.2020г. е било отложено, съответно производството по делото е било спряно за около четири месеца. Компетентният орган е констатирал, че при по-нататъшното движение на делото до постановяване на крайния съдебен акт не е налице забавяне. Направен е извод, че не е допуснато дисциплинарно нарушение от съдебният състав, разглеждащ правния спор, съгласно чл. 307, ал.2 и ал.3 от ЗСВ. Въпреки това, изрично е подчертано, че това не освобождава касационната инстанция от задължението своевременно да се произнесе по направеното искане по чл.166, ал.4, вр. с ал.2 от АПК, във вр. с чл.459, ал.4 от ИК, като това е направено с определение от 08.10.2020г., или пет месеца след постъпване на първото искане.

В писмо изх. № 94-В-77 от 31.05.2021г. от заместник-министър на правосъдието, прието

като доказателство по делото, са посочени като относими относно движението на адм.д. № 3428/2020г. на В констатациите на инспектората към ВСС, изложени по – горе и в настоящото решение. Заместник-министър на правосъдието е дал заключение за общата продължителност на производството, която не обосновава нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, затова заявлението по чл. 60е, ал.1, т.1 от ЗСВ е отхвърлено. И този орган, обаче, е отбелязал наличие на отделни забавяния.

Както главният съдебен инспектор, така и заместник-министърът на правосъдието са указали на жалбоподателката В.С. възможността да сезира съда по реда на чл. 2б, ал.1 от ЗОДОВ.

При установеното по фактите по делото, във връзка с доводите на страните, съдът счита предявения иск по чл. 2б, ал.1 от ЗОДОВ за частично основателен за сума в размер на 3 050 лв., поради следното:

За да прецени дали държавата в лицето на Вт А съд на РБ трябва да отговаря за вреди, причинени на В.С. от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, пар.1 от ЕКПЧ, съдът следва да прецени критериите, залегнали в този международен регламент с общата продължителност и предмета на производството, неговата фактическа и правна сложност, поведението на страните и на техните процесуални или законни представители, поведението на останалите участници в процеса и на компетентните органи, както и други факти, които имат значение за правилното решаване на спора, съгласно чл. 2б, ал.2 от ЗОДОВ.

Разпоредбата на чл. 6, пар.1 от ЕКПЧ закрепва със силата на международен договор правото на справедлив съдебен процес, едно от проявленията на които е осигуряването на всяко лице при определянето на неговите граждански права и задължения или при наличието на каквото и да е наказателно обвинение срещу него да има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок от независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона.

В разглежданият казус съдът, като изходи от обстоятелствата по движението на трите молби на ищцата за спиране на предварителното изпълнение на решение № на ОИК – П и критериите, въз основа на които следва да ги оцени, съгл. чл. 2б, ал.2 от ЗОДОВ - общата продължителност и предмета на производството, неговата фактическа и правна сложност, поведението на страните и на техните процесуални и законни представители, както и други факти, които имат значение за правилното решаване на спора, констатира забавяне в произнасянето по посоченото искане.

Безспорно е налице искане по чл. 166, ал.4, във вр. с ал. 2 от АПК за спиране предварителното изпълнение на оспореното решение № на ОИК – П, допуснато по силата на закон - чл. 459, ал.4 от ИК, във вр. с чл. 42, ал.5 от ЗМСМА. По силата на чл. 166, ал.3 от АПК е налице законово определен срок за произнасянето на съда по него, а именно „незабавно“. Въпреки това, от датата на депозиране на искането във В по номера на делото – 07.05.2020г. до първото произнасяне на съда по него на 29.07.2020г. са изминали повече от

два месеца и половина. На 29.07.2020г. е предприета размяна на книжа и препис от молбата за спиране на предварителното изпълнение е изпратена на ответника за отговор в 7-дневен срок от съобщаването. Отговор под формата на становище е депозиран във В на 19.08.2020г. От тази дата до произнасянето по искането по същество на 08.10.2020г. са изтекли около месец и половина. Общата продължителност, от датата на постъпване на процесното искане на 07.05.2020г. до произнасянето по него от първата инстанция на 08.10.2020г., е пет месеца. Следователно законово установеното изискване за продължителността на разглеждане на искането по чл. 166, ал.4, във вр. с ал.2 от АПК – „незабавно“ не е спазено. Отделно от това, продължителността на разглеждането му е такава, каквато не кореспондира с изискването за „разумен срок“, съгл. чл. 6, пар.1 от ЕКПЧ. В българското законодателство, в частност в чл. 11 от АПК е регламентирано, че процесуалните действия се извършват в сроковете, определени от закона и за най – краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на действието или на административния акт. Целта на действието в настоящия случай е свързана с предмета на производството и с другите факти, имащи значение за правилното решаване на спора, част от преценката на съда по критериите, заложи в чл. 2б, ал.2 от ЗОДОВ. Следва да се приеме, че в настоящият случай предмета на производството е свързан със защита от осъществяването на правните и фактически последици от незаконосъобразен А акт. Към другите правно релевантни факти следва да се има предвид значението на делото за жалбоподателката. Последната, за да бъде избрана и обявена за избрана за кмет на с. К, е водела публична предизборна кампания, като пред много хора и за некрътък период от един месец, излагайки определена своя обществена позиция, е била поставена в ситуации както на одобрение, така и на неодобрение и изразен негативизъм, което обективно придава за нея по-голяма тежест и житейска значимост на избора и обявяването ѝ за избрана на тази длъжност в сравнение с други лични успехи. Съответно предсрочното прекратяването на правомощията ѝ на кмет и обезсилване на издаденото ѝ удостоверение за избрана на тази длъжност, са довели до реципрочни по важност негативни последици за нея. В този смисъл за ищцата са настъпили вреди, които са последица от забавеното произнасяне по искането ѝ по чл. 166, ал.4, във вр. с ал.2 от АПК. Отстраняването на ищцата от кметската длъжност е било отразено няколкократно в интернет телевизионен канал и съдът приема за вярна изложената от нея теза, че това ѝ е причинило неимуществени вреди, защото е обективно възможно.

От друга страна, както ищцата като жалбоподател по адм.д. № 3428/2020г. на В, така и нейният процесуален представител не само не са създавали пречки за движението на делото и конкретно на процесните молби, но напротив, молбите от 26.05.2020г. и от 22.07.2020г. се явяват „напомнящи“ за искането, обективирани в молбата от 07.05.2020г. Такива са и писмата от 11.09.2020г., и от 07.10.2020г., изпратени по ел.поща по адм.д. № 3428/2020г. от пълномощника на жалбоподателката. Ответната страна също е депозирала в срок изисканото ѝ становище. Съдът се солидаризира с цитираните по – горе изводи на главният инспектор на Инспектората към ВСС, че общата продължителност на разглеждане на делото не е нарушила принципа за разглеждане на делото в цялост в разумен срок. Това, обаче, не обосновава неоснователност на иска, а само уважаването му в по-малък размер от

претендирания от 10 000, 01 лв.

Съдът счита за неоснователно твърдението на пълномощникът на ответната страна, че щом общата продължителност на делото, в което е направено искането по чл. 166, ал.4, във вр. с ал.2 от АПК, не нарушава изискването за разглеждането му в разумен срок, то обезщетение по чл. 26, ал.1 от ЗОДОВ не се дължи. Първо, няма законова забрана обезщетение да се дължи за вреди, настъпили от закъсняло произнасяне по искане от вида и характера на това за спиране на предварително изпълнение на А акт, още повече, че това произнасяне поражда права и задължения между страните по спора още преди той да бъде решен с влязло в сила решение. Второ, аргумент за допустимостта на искането е предвиденото в чл. 26, ал.3 от ЗОДОВ, съгласно което предявяването на иск за обезщетение за вреди по висящо производство /т.е. за определен етап от развитието му/ не е пречка за предявяване на иск и след приключване на производството.

Относно размера на иска, за който той се явява основателен, следва да се има предвид размера на минималната работна заплата за страната за процесната 2020г., който е 610 лв. Тъй като надвишаването на срока по чл. 166, ал.2 от АПК е с пет месеца и при наличие на всички други предпоставки за уважаване на иска, както бе обосновано по – горе, дължимото от ответникът справедливо обезщетение е в размер на 3050 лв. В останалата част до сумата от 10 000, 01лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

С оглед изхода на делото и това, че и двете страни претендират присъждане на разноски, такива се дължат и на двете – на ищцата съразмерно на уважената част от иска, съгл. чл. 78, ал.1 от ГПК, а на ответника съразмерно на отхвърлената част, съгл. чл. 78, ал.3 от ГПК.

Разноските на ищцата са в общ размер на 840 лв., от които: 10 лв. платена държавна такса и 830 лв. адвокатско възнаграждение в предвидения размер съгл. чл. 7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По делото са представени доказателства за предоставена безплатна правна помощ на ищцата на осн. чл. 38, ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от ЗА, затова дължимото възнаграждение съразмерно на уважената част от иска в размер на 253,15 лв. следва да се присъди на пълномощника й адв. Л.Г.. От платената от ищцата държавна такса в размер на 10 лв., следва да се присъди сума в размер на 3,05 лв.

Съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК, във вр. с чл. 37, ал.1 от ЗПП, във вр. с чл. 25, ал.1 от НЗПП, при минимален размер на възнаграждението от 100 лв., на ответника съразмерно с отхвърлената част от иска се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 69, 50 лв.

Воден от горното, доказателствата по делото и на осн. чл. 26, ал.1 от ЗОДОВ и чл. 86, ал.1 от ЗЗД, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В, с адрес: гр. С, бул. А. С ... **ДА ЗАПЛАТИ** на В. П. СП., с ЕГН *****, с адрес: с. К, общ. П, чрез адв. Л.Г. – АК-Б, със съдебен адрес за призоваване и съобщения: с.

К, ул. С.К. ... общ. П сума в размер на 3 050 лв., представляваща обезщетение за нарушаване на правото ѝ да получи разглеждане и решаване на три молби за спиране изпълнението на административния акт на ОИК – П в срока по чл. 166, ал.3 от АПК – „незабавно“, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на завеждане на исковата молба - 24.09.2021г., като иска за сумата над 3050 лв. до сумата от 10 000, 01лв. отхвърля като неоснователен.

ОСЪЖДА В, с адрес: гр. С, бул. А. С ... **ДА ЗАПЛАТИ** на В. П. СП., с ЕГН *****, с адрес: с. К, общ. П сума в размер на 3,05 лв. съдебни разноси.

ОСЪЖДА В, с адрес: гр. С, бул. А. С ... **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Л.Г. – АК-Б, с л.а.№ 1100050027 със съдебен адрес за призоваване и съобщения: с. К, ул. С.К. ... общ. П като пълномощник на В. П. СП., с ЕГН *****, с адрес: с. К, общ. П сума в размер на 253,15 лв. – адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА В. П. СП., с ЕГН *****, с адрес: с. К, общ. П **ДА ЗАПЛАТИ** на В, с адрес: гр. С, бул. А. С ... сума в размер на 69, 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____